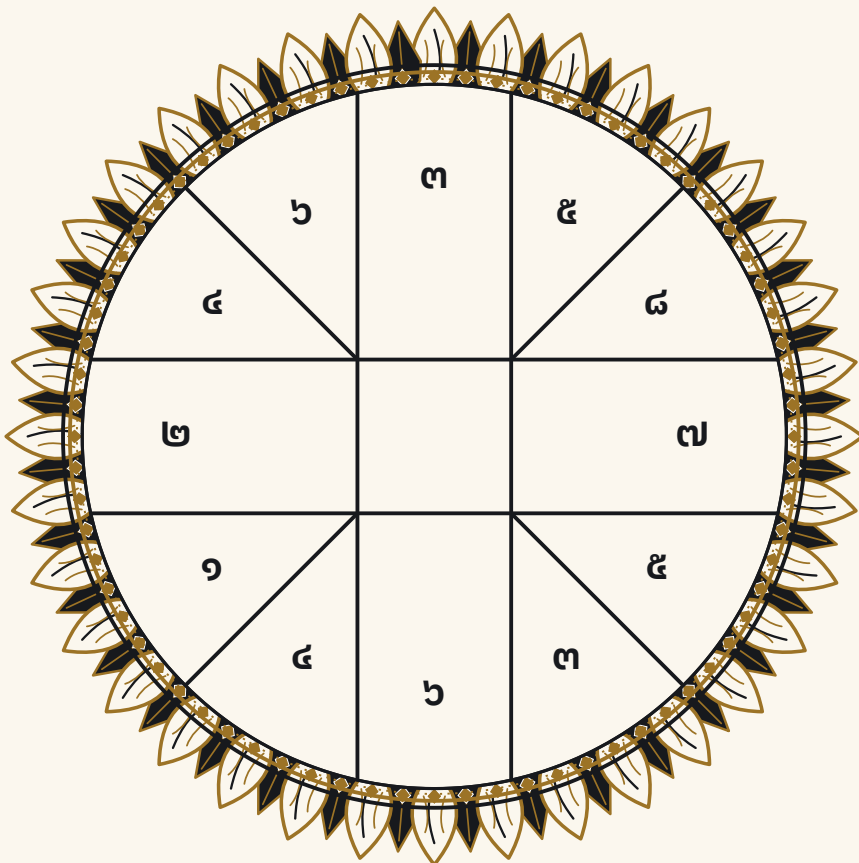

ตำราโหราศาสตร์ไทย ฉบับปรับปรุงสมัย

2

ว่าด้วยฉบับนี้

คำมั่นข้อเดียวของหนังสือเล่มนี้

ผู้อ่านต้องแยกได้เสมอว่าบรรทัดไหนคือเสียงของตำรา บรรทัดไหนคือ
การเรียบเรียงของเรา และบรรทัดไหนคือของที่ยังไม่มีใครรู้

ถ้อยคำเดิมของตำราอยู่ในกรอบอ้างอิงพร้อมเลขหน้าเสมอ · การเรียบเรียง
ของฉบับนี้เดินอยู่นอกกรอบ · และของที่ยังไม่รู้อยู่ในบัญชีเปิดท้ายบททุกบท
ไม่ถูกรวมให้เนียน

ป้ายแหล่งที่มาห้าแบบที่ใช้ทั้งเล่ม

ตำรา ถ้อยคำที่ยืมมาจากหน้าตำราตรง ๆ พร้อมเลขหน้า

เรียบเรียง เรียบเรียงจากตำรา — ความคิดเป็นของตำรา ถ้อยคำเป็นของฉบับนี้

ผู้เขียน ตัวอย่าง คำอธิบาย และภาพที่ฉบับนี้ทำขึ้นเอง

มติ การตัดสินใจของฉบับนี้ และข้อมูลจากนอกตำรา

คำเตือน จุดที่พลาดง่าย และขอบเขตการใช้ที่ฉบับนี้ประกาศไว้

รายละเอียดของระบบสีทั้งหมดอยู่ที่ **กฎแฉีและกฎแฉูปแบบ** หน้าถัดไป

⚠ ขอบเขตการใช้

คำทำนายในเล่มนี้เก็บไว้ในฐานะ**หลักฐานของตำรา** ไม่ใช่คำแนะนำ · คำทายที่กำหนดความตายของบุคคล **ไม่**
นำไปแสดงเป็นคำทำนายแก่ผู้ใช้ในทุกรูปแบบ และถ้อยคำที่สะท้อนโครงสร้างสังคมยุคที่ตำราเรียบเรียงเก็บไว้
เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์เท่านั้น

สารบัญ

กฤษณ์และกฤษณ์	๔
ภาค ๑ · ก่อนอ่าน	๗
๑ จากผังก่อนอ่านได้ สู่คำอ่านที่มีเหตุผล	๘
๒ ตรวจผังก่อนอ่าน	๑๖
๓ ตารางฐาน — ธาตุ · กำลัง-คู่สมพล · คู่มือ	๒๖
ภาค ๒ · พื้นฐานของการอ่าน	๓๕
๔ ลัคนา — จุดตั้งต้นของทุกคำอ่าน	๓๖
๕ เรือนทั้งสิบสอง — ทวารจักร	๕๑
๖ ดาวประจำเรือน — จักรที่ป็น ๙๕ บก	๖๘
๗ ดาวประจำราศี — จักรที่ป็น ๙๖ บก	๘๓
ภาค ๓ · เครื่องขยายและเครื่องรวม	๙๔
๘ สถานะและกำลังของดาว	๙๕
๙ ความสัมพันธ์และโยค	๑๑๐
๑๐ รวมเกณฑ์ และจัดการเมื่อเกณฑ์ขัดกัน	๑๒๗
ภาค ๔ · อ่านจริง	๑๓๙
๑๑ อ่านเต็มดวงหนึ่งดวง	๑๔๐
๑๒ ขอบเขต จริยธรรม และสิ่งที่ยังไม่รู้	๑๕๐
ภาค ๕ · ระบบพยากรณ์สายอื่น	๑๕๗
๑๓ ตำนานนพเคราะห์ ๑๒ บก · เฉลิมไตรภพ	๑๕๘
๑๔ ดาวฤกษ์ ๒๗ — ตำนาน รูปหมู่ดาว มูลพยากรณ์	๑๖๙

๑๕	ฤกษ์ ๙ อย่าง · กาลโยค · วิธีคำนวณหาฤกษ์	๑๗๙
๑๖	ภาคมูลพยากรณ์ — ห้ระบบที่ใช้คำเดียวกัน	๑๘๙
๑๗	อัฐจุจักร และระบบนาม	๒๐๘
ภาค ๖ · มหาทักษะสังคหปรณ		๒๒๐
๑๘	มหาทักษะสังคหปรณ ๑ — ทักษะ ๘ ภูมิ · กาลภรรณี · ภูมิศรี	๒๒๑
๑๙	มหาทักษะสังคหปรณ ๒ — ตรีวัย · ทักษะโชค · อายุเคราะห์	๒๓๔

ข้อมูลการพิมพ์

ฉบับนี้จัดพิมพ์เอง ไม่ผ่านสำนักพิมพ์ และไม่มีเลข ISBN · เนื้อหาใหม่ของฉบับนี้ — คำอธิบาย การจัดลำดับ แบบฝึกหัด และไดอะแกรม — สงวนลิขสิทธิ์ ส่วนถ้อยคำของต้นฉบับยังมีสถานะตามวัตถุดิบทาง ฉบับนี้ไม่ได้สงวนสิทธิ์เพิ่มให้

ผู้จัดพิมพ์ เจษฎากร อินทะวิศา · จัดพิมพ์เอง	ISBN ไม่มี ISBN	สัญญาอนุญาต เนื้อหา สงวนลิขสิทธิ์ © ๒๕๖๙	สัญญาอนุญาต โปรแกรม Apache-2.0
---	--------------------	---	--------------------------------------

ฉบับนี้ไม่พิมพ์ภาพถ่ายหน้าหนังสือต้นฉบับ ทุกรูปในเล่มเป็นไดอะแกรมที่เขียนขึ้นจากตัวเลขและถ้อยคำของตัวเอง · เนื้อหาของต้นฉบับที่ยกมาอ้างอิงคงไว้ตามเดิมทุกตัวอักษร

กุญแจสี่และป้ายของเล่มนี้

เล่มนี้ใช้สีทำงานอยู่อย่างเดียว: **บอกว่าข้อความตรงหน้ามาจากไหน · ไม่ได้บอกว่าดีหรือร้าย ไม่ได้บอกว่าสำคัญมากหรือน้อย · ถ้าเข้าใจห้าสีข้างล่างนี้ คุณจะอ่านทั้งเล่มออกว่าตรงไหนเป็นคำของตำรา ตรงไหนเป็นคำของเรา**

หนึ่ง · ห้าสีบอกแหล่งที่มา

ทอง — ถ้อยคำของตำรา

คำที่หลวงวิศาลดรุณกรเขียนไว้เอง **ยกมาตัวต่อตัว ไม่เรียบเรียงใหม่** · อยู่ในกรอบพื้นครีมที่มีแถบทองด้านซ้าย และมีชิปบอกเลขหน้าต้นฉบับกำกับเสมอ

น้ำเงินเข้ม — เรียบเรียงจากตำรา

สาระมาจากตำราทั้งหมด แต่**เรียงคำใหม่ให้อ่านง่าย** — ตารางส่วนใหญ่ คำอธิบายหลัก และรูปที่ทางกฎของตำราออกมาให้เห็น

เขียว — งานเขียนของฉบับนี้

ส่วนที่**ตำราไม่ได้เขียนไว้** — ดวงตัวอย่างที่เราเดินให้ดู · ห่วงโซ่เหตุผล · และคำอ่านฉบับเต็มในบทที่ 11 ซึ่งเป็นหน้าเดียวของเล่มที่เราเขียนคำทนายเอง

ม่วง — มติและระเบียบวิธีของฉบับนี้

จุดที่หลักฐานไม่พอให้ตัดสินตัวเอง แล้ว**เราต้องเลือกทางหนึ่ง** · ทุกกล่องม่วงบอกเหตุผลที่เลือก และเก็บหลักฐานฝ่ายที่แย้งไว้ข้าง ๆ เสมอ

แดง — คำเตือน

จุดที่อ่านผิดแล้วเสียหาย — ด้านที่ห้ามข้าม · เนื้อหาที่ต้องอ่านในฐานะเอกสารประวัติศาสตร์ · และช่องที่**ไม่มีข้อมูล** ซึ่งต่างจากช่องที่ให้โทษ

กฎข้อเดียวของระบบนี้

ห้ามนี้ออกแหล่งที่มาเท่านั้น ห้ามยืมไปบอกว่าดีหรือร้าย — ถ้าหน้าไหนกำลังบอกว่า “ยังตัดสินไม่ได้” สักทั้งสองฝั่งต้องเป็นกลาง ห้ามใช้คู่เขี้ยว-แดงเด็ดขาด

สอง · รหัสอ่านเฉพาะตาราง — คนละชุดกับข้างบน

บางตารางใช้เขี้ยวกับแดงเป็น**รหัสอ่านทิศทาง** — เขี้ยวคือ “ตำราตัดสินว่าให้คุณ” แแดงคือ “ตำราตัดสินว่าให้โทษ” · **นี่คือคำตัดสินของตำราเอง ไม่ใช่ของเรา** จึงใช้สีได้

ทุกตารางที่ใช้รหัสนี้จะมี**ประโยคปลดชนวนคำกับใต้ตาราง** บอกตรง ๆ ว่าเป็นรหัสเฉพาะตารางนั้น คนละชุดกับห้าสีข้างบน — ถ้าตารางไหนใช้สีโดยไม่มีประโยคนี้ ถือว่าเป็นข้อบกพร่องของเล่ม

สาม · ระดับความมั่นใจ — ไม่ใช่สีเลย

ทุกห่วงโซ่เหตุผลปิดท้ายด้วยระดับความมั่นใจของข้อสรุปนั้น · ระดับนี้**อ่านจากรูปทรง ไม่ใช่จากสี** — สามอย่างพร้อมกัน: จำนวนช่องที่ทึบ · แบบของเส้นกรอบ · และคำ

■■■ สูง

ทุกชั้นยืนบนถ้อยคำที่ตำราพิมพ์ตรง ตรวจสอบได้ทั้งเส้น

■■□ ปานกลาง

โครงหลักแน่น แต่มีอย่างน้อยหนึ่งชั้นยืนบนการอ่านที่ยังเปิด

■□□ ต่ำ

พอบันทึกลงได้ แต่ยังไม่ควรเอาไปใช้ตัดสินอะไร

ที่ไม่ใช้สีเพราะระดับความมั่นใจ**ไม่ใช่แหล่งที่มา** — ถ้าให้สีนี้ยืมสีของระบบข้างบนไปใช้ ผู้อ่านจะอ่านสีเดียวได้สองความหมายบนหน้าเดียวกัน · และแบบนี้ยัง**อ่านได้ครบเมื่อพิมพ์ขาวดำ**

สี่ · ระดับของโจทก์ท้ายบท

อ่านจาก**น้ำหนักของเส้นกรอบ** — หน้าขึ้นคือยากขึ้น

อ่านเรื่อง

ทวนสิ่งที่บกเพ่งบอก

แกนหลัก

ต้องเดินกระบวนการเอง

ยึดเส้น

ต้องสังเคราะห์ข้ามบท

ห้า · ป้ายที่ต้องรู้จักอีกสามแบบ

ตำรา น. ๓๔๖

ซีปเลขหน้า — บอกว่าถ้อยคำในกรอบถัดไปมาจากหน้าไหนของต้นฉบับ เพื่อให้ตามกลับไปดูเองได้

[...]

เครื่องหมายละของบรรณาธิการ — ตรงนี้เราตัดถ้อยคำของตำราออก · วงเล็บเหลี่ยมบอกว่าเป็นการตัดของเรา *ไม่ใช่* จุดไข่ปลาที่มีอยู่ในต้นฉบับ

ยังไม่ยุติ

กล่องเส้นประ — เรื่องที่หลักฐานยังไม่พอสืบ · ทุกกล่องบอกว่าอะไรจะปิดข้อนี้ได้ และระหว่างรอ ฉบับนี้ทำอย่างไร

ระบบทั้งหมดนี้มีไว้เพื่อสิ่งเดียว — **ให้คุณแยกออกเสมอว่ากำลังอ่านคำของใคร** · ถ้าเจอหน้าไหนในเล่มที่แยกไม่ออก นั่นคือข้อบกพร่องของเรา ไม่ใช่ของคุณ

1

ภาค ๑

ก่อนอ่าน

สามบทที่วางพื้นให้ทั้งเล่ม — คำอ่านมาจากไหน · ตรวจผังก่อนอ่าน
อย่างไร · และตารางฐานที่ทุกบทจะหยิบไปใช้

บทในภาคนี้

๑	จากผังที่คำนวณได้ สู่คำอ่านที่มีเหตุผล
๒	ตรวจผังก่อนอ่าน
๓	ตารางฐาน — ธาตุ · กำลัง-คู่สมพล · คู่มือ
-

01

บทที่ 1

เล่มที่แล้วเราคำนวณ เล่มนี้เราจะอ่าน

เล่ม ๑ จบลงตรงที่ผูกดวงได้ เล่มนี้เริ่มตรงนั้นพอดี — บทนี้บอกว่าเล่มนี้สอนอะไร ไม่สอนอะไร คำนำของผู้แต่งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๙ เล่าที่มาของภาคพยากรณ์ไว้อย่างไร และกติกาสองชั้นที่จะเดินคู่กันไปตลอดทั้งเล่มคืออะไร

ต้นฉบับ	ต้องผ่านมาก่อน	บทนี้ส่งต่อ	ท้ายบท
น. 306–307 คำนำภาคพยากรณ์	เล่ม ๑ ทั้งเล่ม ต้องผูกดวงเป็นก่อน	กติกาสองชั้น ไปทุกบทที่เหลือ	ไม่มีแบบฝึกหัด เริ่มลงมือที่บทที่ 2

ย้ายที่จากต้นฉบับ

ตำราวางคำนำนาพยากรณ์ไว้ที่ น. 306–307 กลางเล่ม (เปิดภาคที่ 6) ฉบับนี้ยกขึ้นมาเป็นบทแรกของเล่ม เพราะคำนำนี้คือคำอธิบายวิธีการทำงานของผู้แต่งเอง — ทั้งเหตุที่เขียนซ้ำ การชำระของเก่า และหลักการ “คงของเก่าไว้แล้วอธิบายเพิ่ม” ซึ่งเป็นหลักเดียวกับที่ฉบับปรับสมัยใช้ทั้งเล่ม

ผู้เขียน

แล้วไงต่อ?

ผู้ที่เดินมากับเล่ม ๑ จนจบ ตอนนี้อย่อมมีดวงชะตาอยู่ในมือแล้วหนึ่งดวง — ดาวสิบดวงพร้อมตำแหน่ง ลัคนา (ลัก-คะ-นา) หนึ่งจุด นวาศาสตร์ ตรียางศ์ ตรีเศษ ครอบองค์ประกอบที่เล่ม ๑ ใช้ผูกดวง พร้อมทั้งมาของสูตรและตัวเลขสำคัญ

คำถามข้อนี้เองคือสิ่งที่เล่ม ๑ จงใจไม่ตอบ บทแรกของเล่มนั้นประกาศไว้เองว่า ความหมายของดาวในเรือน ศิลปะการอ่านดวงชะตา และคำทำนาย “เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องใช้หนังสืออีกเล่มหนึ่ง”

หนังสือเล่มนี้คือเล่มนั้น

จากนี้ไปอีกสิบเก้าบท เราจะเรียนสองอย่างซ้อนกัน อย่างแรกคือ**กระบวนการอ่านพื้นดวง** ซึ่งเล่มนี้จัดเป็นขั้นที่นับได้จริง อย่างที่สองคือ**ระบบพยากรณ์สายอื่นของตำรา** ที่รวบรวมไว้ท้ายเล่ม ตั้งแต่ตำนานดาว ดาวฤกษ์ยี่สิบเจ็ด ไปจนระบบ **ทักษา (ทักษ-สา) แปรภูมิ**

แกนของเล่มนี้

บท 1–12 · แกนกระบวนการ — เรียงตามลำดับที่มีอ่านจริงต้องเดิน

บท 13–19 · ระบบพยากรณ์สายอื่น — เปิดอ่านเรื่องที่สนใจก่อนได้

รูป 1.1 · เล่มนี้เดินอย่างไร. แถวบนคือแกนกระบวนการ — แต่ละขั้นรับของจากขั้นก่อนหน้า ข้ามไม่ได้ · แถวล่างเป็นระบบอิสระ ไม่ต้องอ่านเรียง · บทที่ 11 จะเดินครบทั้งแปดขั้นกับดวงจริงหนึ่งดวง

แต่ก่อนเปิดหน้าแรก มีเรื่องหนึ่งที่ต้องพูดกันตรง ๆ ก่อน ว่าเล่มนี้**สอนอะไรและไม่สอนอะไร**

เล่มนี้สอน

- + ภาคพยากรณ์ พ.ศ. ๒๕๗๙ ทายไว้ว่าอย่างไร — แสดงข้อความเดิมควบคู่คำเรียบเรียง
- + อ่านพื้นดวงตามหลักของตำรานั้นอย่างมีลำดับ
- + แยกชัดว่าขั้นไหนคือหลักของตำรา ขั้นไหนคือวิธีจัดลำดับของฉบับนี้

เล่มนี้ไม่สอน

- ว่าคำทำนายเหล่านั้นจริงหรือไม่
- ว่ามันใช้กับชีวิตใครได้
- คำแนะนำเรื่องสุขภาพ การเงิน หรือความสัมพันธ์

สิ่งที่เล่มนี้ฝึกคือ**วินัยของการอ่าน** — รู้ว่าข้อสรุปแต่ละข้อขึ้นบนหลักข้อไหน
มั่นใจได้แค่ไหน และตรงไหนควรหยุดพูด

เรียบเรียงจากตำรา น. 306

จากตั้งใจเขียนถึงลงมือจริง ๑๓ ปี

ตำราภาคพยากรณ์เปิดด้วยคำนำของหลวงวิศาลดรุณกรเอง และเป็นคำนำที่
เล่าเรื่องไว้อย่างน่าคิดมาก ท่านบอกว่าตั้งใจจะเขียนภาคนี้มาตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๖๖ แต่ได้ลงมือจริง พ.ศ. ๒๔๗๙ — ซ้ำไป ๑๓ ปี จนบางคนครหาว่าท่าน
“หลงความรู้”

คำตอบของท่านคือไม่ได้หลง แต่**ต้นฉบับที่มืออยู่ใช้สอนไม่ได้** จุดเปลี่ยนอยู่ที่
การออกเดินทาง ท่านจาริกไปฟังเทศน์และรักษาอุโบสถศีล วันพระละหนึ่งพระ
อาราม ไปได้ ๓๗ พระอาราม จึงพบพระภิกษุที่ต้องการหนังสือานาพยากรณ์
ของท่าน และเร่งรัดให้เขียนให้เสร็จโดยเร็ว

๒๔๖๖

ตั้งใจจะเขียน

จาริก ๓๗ พระอาราม

จนพบพระภิกษุที่เร่งรัดให้เขียน

๒๔๗๙

เขียนจบใน ๑ ปีเศษ

ระยะรอ ๑๓ ปี — ไม่ใช่เพราะหลง แต่เพราะต้นฉบับยังใช้สอนไม่ได้

รูป 1.2 · สิบสามปีที่รอ แล้วสิบห้าวันที่เขียน. ตำราโหราศาสตร์ที่ตกทอดกันมามีถึง ๑๕๐ คัมภีร์ ลอกต่อกันมาจนผิด
พลาดสะสม จะใช้เป็นตำราเรียนได้ต่อเมื่อชำระให้ถูกต้อง — เมื่อยังไม่มีใครต้องการให้ชำระ งานจึงระงับอยู่

ตำรา น. 306-307

ถ้อยคำเดิมของผู้แต่ง

ตำรายากรณ์นี้ กะว่าจะเขียนแต่ พ.ศ. ๒๔๖๖ และได้มาเขียนใน พ.ศ. นี้ (๒๔๗๙) นี่เป็นการนาน ทำให้
บางท่านพูดว่า ข้าพเจ้าหลงความรู้ในทางพยากรณ์ ความจริงหาได้มีใจคับแคบเช่นนั้น

[...]

ตำราโหราศาสตร์นี้มีอยู่ถึง ๑๕๐ คัมภีร์ และลอคคึดกันต่อๆ มามีผิดพลาดอยู่มาก จะใช้เป็นตำราเรียน
ได้ต่อเมื่อได้ชำระให้ถูกต้องแล้ว

[...]

ข้าพเจ้ารับภาระนี้แล้วก็ได้เร่งรีบเขียนตั้งแต่วันเข้าพรรษา พ.ศ. นี้เป็นต้นมา สิ้นเวลา ๑ ปีก็จึงจบ
ข้อความในเล่มนี้

[...]

ส่วนถ้อยคำที่เป็นของเก่า เช่น คาถาและถ้อยคำในทักษสังคหะเป็นต้น ก็คงไว้ตามเดิม เพื่อเป็นการ
สงวนของเก่า และให้ผู้ศึกษาวิชาโหราศาสตร์ได้มีโอกาสวินิจฉัยคาถาและภาษาของเก่านั้นด้วย ส่วน
ข้อความตอนใดที่เห็นว่าผู้แรกศึกษาจะเข้าใจยาก ก็ได้ทำคำอธิบายและขยายความให้พิสดารขึ้น

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๔๗๙

ใครช่วยทำ และลงนามเมื่อไหร่

งานภาคนี้ไม่ได้ทำอยู่คนเดียว คำนำระบุผู้ร่วมงานไว้สองท่าน ซึ่งเป็นข้อมูลที่มี
ค่าทั้งต่อประวัติของตำราและต่อการอ่านบาลีในเล่มนี้

พระมหาสังข์ ติสุโส

เจ้าอาวาสวัดพระยาบัง

รับแปลคำพยากรณ์ภาษาบาลีออกเป็นภาษาไทย
และช่วยชำระภาษาบาลีในทักษสังคหะ

พระมหาเจย ป.๗

วัดสัมพันธวงศ์

ช่วยตรวจภาษาบาลีในคราวพิมพ์

ข้อมูลนี้ทำให้ทราบว่า คำแปลและภาษาบาลีบางส่วน โดยเฉพาะทักษสังคหะ มี
ผู้ร่วมแปล ชำระ และตรวจทานหลายท่าน จึงควรอ่านโดยแยกบทบาทของผู้
แต่ง ผู้แปล และผู้ตรวจออกจากกัน

ท้ายคำนำผู้แต่งเล่าถึงการฉลองหนังสือ — สวดมนต์ เลี้ยงพระ บริจาคเงิน
บำรุงเสนาสนะ ๗๐ บาท และซื้อปลาที่กำลังจะถูกฆ่าขายตามตลาด ปล่อยเป็น
อภัยทานหนึ่งพันตัว อุทิศส่วนกุศลแด่ครูอาจารย์ แล้วลงนามด้วยวันที่ที่
ชัดเจน: **๘ สิงหาคม ๒๕๗๙**

กติกาของเล่มนี้ — ทุกคำทำนายมีสองชั้น

ถ้อยคำเดิมข้างบนยังบอกอีกชั้นหนึ่ง ผู้แต่งประกาศวิธีการทำงานของท่านไว้เอง
— ของเก่าอย่างคาถาและถ้อยคำในทักษสัททนะ **“ก็คงไว้ตามเดิม เพื่อ
เป็นการสงวนของเก่า”** ส่วนตรงไหนที่ผู้เริ่มเรียนจะเข้าใจยาก ท่านก็ **“ทำคำ
อธิบายและขยายความให้พิสดารขึ้น”**

นั่นคือระบบสองชั้น: ของเดิมชั้นหนึ่ง คำอธิบายอีกชั้นหนึ่ง — อยู่ในเล่ม
เดียวกันโดยไม่กลั่นกัน ฉบับปรับปรุงใช้กติกาเดียวกันนี้กับคำทำนายทุกชุด
ในเล่ม

ชั้นที่หนึ่ง · ข้อความเดิม

ยกมาตรงตามตำราคำต่อคำ

คงเลขไทย · คงตัวสะกดเดิม · ติดป้าย [ตำรา] · ระบุแหล่งที่มาให้ตรวจสอบได้

ชั้นที่สอง · ฉบับปรับปรุง

คำเรียบเรียงเป็นภาษาปัจจุบัน

ติดป้าย [เรียบเรียงจากตำรา] · อ่านง่ายขึ้น แต่ไม่มีวันแทนที่ชั้นแรก

รูป 1.3 · สองชั้นเดินคู่กันตลอดเล่ม. ผู้อ่านจะได้เห็นทั้งสำนวนโคลงเดิมของคำทำนายฤกษ์ และคำแปลที่อ่านรู้เรื่องใน
บรรทัดถัดกัน — แบบเดียวกับที่ผู้แต่งอธิบายแนวทางไว้ในคำนำ

ป้ายที่จะเจอในเล่มนี้

สองชั้นนี้เดินบนระบบป้ายที่ผู้อ่านเล่ม ๑ ค้นแล้ว และเล่มนี้เพิ่มอีกสามแบบ
สำหรับงานพยากรณ์โดยเฉพาะ

ตำรา	ข้อความเดิมยกมาตรงตามตำราคำต่อคำ
เรียบเรียงจากตำรา	คำเรียบเรียงเป็นภาษาปัจจุบัน พร้อมแหล่งอ้างอิง
นอกตำรา	ความรู้ภายนอกที่ยกมาเทียบ
หมายเหตุการเรียบเรียง	จุดที่ต้องอธิบายขอบเขตหรือเหตุผลของการจัดเนื้อหา
ตัวอย่างของฉบับนี้	ตัวอย่างที่เราสร้างขึ้นเพื่อสอน — ไม่ใช่ตัวอย่างจากตำรา
ข้อสังเกต	ข้อสรุปของผู้เรียบเรียงจากการเทียบหลายส่วน ยังไม่ใช่กฎของตำรา
ยังไม่ยุติ	หลักฐานไม่พอหรือมีหลายการอ่าน — เล่มนี้เปิดเผยไว้ตรง ๆ ไม่เลือกคำตอบหนึ่งแล้วเขียนให้ดูเหมือนตำราระบุดัด

ทุกตัวอย่างพยากรณ์เดินโครงเดียวกัน

คุณจะทำกล่องแบบนี้ครั้งแรกในบทที่ 4 และจากนั้นในเกือบทุกบท — มันช่วยให้ผู้อ่านตรวจที่มาของข้อสรุปได้ ไม่ต้องเชื่อตามคำบอกเพียงอย่างเดียว

รูป 1.4 · เจ็ดขั้นที่ทุกคำอ่านต้องผ่าน. สองขั้นสุดท้ายคือสิ่งที่แยกคำอ่านที่ตรวจได้ ออกจากคำทำนายที่ให้เชื่ออย่างเดียว — ระดับความมั่นใจต้องบอก และทางอ่านอื่นต้องไม่ถูกปิด

แผนที่เล่ม — หกภาค สิบเก้าบท

โครงของเล่มแบ่งเป็นสองก้อนใหญ่ **บท 1-12 คือแกนกระบวนการอ่านพื้นดวง** เรียงตามลำดับที่มืออ่านจริงต้องเดิน — ไม่ใช่ตามหน้ากระดาษของตำรา ส่วน **บท 13-19 คือระบบพยากรณ์สายอื่น** ที่ตำราเล่มเดียวกันบรรจุไว้ โดย

ไม่ยุบระบบต่างกันเข้าด้วยกัน

ภาคของเล่มนี้	บท	เนื้อหา
1 ก่อนอ่าน	1–3	สัญญาของเล่ม + คำนำผู้แต่ง 2479 · ตรวจผังก่อนอ่าน · ตารางฐานธาตุ-กำลัง-คู่
2 ฐานของการอ่าน	4–7	ลัคนา · เรือนทั้งสิบสอง (ทวารศจักร) · ดาวประจำเรือน 93 บท · ดาวประจำราศี 96 บท
3 เครื่องขยายและเครื่องรวม	8–10	สถานะและกำลังดาว · ความสัมพันธ์และโยค · รวมเกณฑ์-จัดการเกณฑ์ขัดกัน
4 อ่านจริง	11–12	อ่านเต็มดวงหนึ่งดวง (ดวงตัวอย่างที่ตำราตั้งไว้) · ขอบเขตและจริยธรรม
5 ระบบพยากรณ์สายอื่น	13–17	ตำนานนพเคราะห์ · ดาวฤกษ์ 27 · ฤกษ์-กาลโยค · มูลพยากรณ์-ฐานเมรุ-ยาม · อัฐิจักร-ระบบนาม
6 มหาทักษะสังคหปกรณ์	18–19	ทักษะ 8 ภูมิ กาลกรรมณี ภูมิศรี · ตรีวัย ทักษะโชค อายุเคราะห์

ตาราง 1.1 · แผนที่เล่มที่ ๒. บท 1–12 อ่านเรียงตามลำดับ แต่ละบทต่อยอดบทก่อน · บท 13–19 เป็นระบบอิสระ เปิดอ่านเรื่องที่สนใจก่อนได้ — แผนที่ย้อนกลับ หน้าตำรา → บท อยู่ท้ายเล่ม

สองก้อนนี้มีวิธีอ่านต่างกัน — แกนบท 1–12 ควรอ่านเรียงเพราะแต่ละบทต่อยอดบทก่อนหน้า (ทางเรือนไม่ได้ถ้ายังไม่ตั้งลัคนา ซึ่งเกณฑ์ไม่ได้ถ้ายังไม่รู้สถานะดาว) ส่วนภาค ๕–๖ แต่ละบทเป็นระบบอิสระ เปิดอ่านเรื่องที่สนใจก่อนได้เลย

ขอบเขตของเล่มนี้

คำทำนายบางส่วนอ่านแล้วหนัก — เราจัดการอย่างไร

เนื้อหาภาคพยากรณ์เขียนขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๗๙ และมีคำทำนายเรื่องความตาย อายุขัย โรคภัย และภูมิที่ชื่อ กาลกรรณ — บางบทมีถ้อยคำที่ปัจจุบันถือว่าเหมารวมหรือรุนแรง

ฉบับปรับปรุง **ไม่ตัดข้อความเหล่านี้ทิ้ง** และไม่เขียนอ้อมให้ดูนุ่มนวลขึ้น เพราะการทำอย่างนั้นคือการปลอมหลักฐาน — ผู้อ่านจะไม่มีทางรู้เลยว่าตำราจริงพูดว่าอะไร แนวทางของฉบับนี้มีสามข้อ

- 1 พิมพ์ครบตามต้นฉบับในชั้น [ตำรา] เสมอ
- 2 ชั้นปรับปรุงจะไม่ขยายความรุนแรงเกินต้นฉบับ ไม่เติมคำดู ไม่แต่งสี
- 3 บทที่มีเนื้อหากลุ่มนี้จะมีกรอบเตือนกำกับ ว่ากำลังอ่านเอกสารประวัติศาสตร์ ไม่ใช่คำวินิจฉัยเกี่ยวกับชีวิตของใคร

คำทำนายเหล่านี้เป็นเนื้อหาในเอกสารประวัติศาสตร์ ไม่ใช่ข้อวินิจฉัยเฉพาะตัว และไม่ควรใช้คาดอายุขัย วินิจฉัยโรค หรือประเมินความเสี่ยงต่อชีวิต หากข้อความส่วนใดทำให้กังวล ควรหยุดอ่านและขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมกับเรื่องนั้น เราอ่านส่วนนี้เพื่อเข้าใจระบบและประวัติของตำรา ไม่ใช่เพื่อกลัว

ผู้เขียน

บทถัดไปเป็นด้านที่ข้ามไม่ได้ — **ตรวจผังก่อนอ่าน** เพราะคำอ่านที่ดีที่สุดก็ช่วยอะไรไม่ได้ ถ้าผังก่ออยู่ผิดมาตั้งแต่ต้นทาง

02

บทที่ 2

ตรวจผังก่อนอ่าน ของครบไหม มาจากไหน เชื่อได้แค่ไหน

การอ่านทุกครั้งเริ่มจากของชั้นเดียวกันเสมอ คือผังดวงหนึ่งในที่คำนวณเสร็จแล้ว บทนี้จึงมาก่อนคำอ่านทั้งหมด — สอนไล่เช็คลิสต์ผังหนึ่งใน ซักกลับได้ว่าค่าแต่ละตัวมาจากบทใดของเล่ม ๑ และจับผังผิดด้วยด้านตรวจเร็วห้าด้าน

ต้นฉบับ	ต้องผ่านมาก่อน	บทนี้ส่งต่อ	ท้ายบท
ไม่มีบทตรง สกัดจากจุดที่ตำราตรวจตัว เอง	บทที่ 1 มีเล่ม ๑ อยู่ใกล้มือ	ผังที่ตรวจแล้ว พร้อมธงและช่องว่าง	แบบฝึกหัด 6 ข้อ ไม่มีข้อไหนให้คำนวณ

หมายเหตุการเรียบเรียง

ตำราไม่มีบทชื่อ “ตรวจผังก่อนอ่าน” — บทนี้เป็นบทกระบวนการของฉบับปรับสมัยเกือบทั้งบท แต่ไม่ได้แต่งขึ้นจากอากาศ ด้านตรวจทุกด้านสกัดจากจุดที่ตำราตรวจตัวเอง ซึ่งเล่ม ๑ เก็บไว้ครบ — ลัคนาสองวิธีต้องบรรจบ · เดินครบวงต้องกลับค่าเดิม · ฐานเลขที่ทดกันเป็นชั้น — และจากมติที่ฉบับบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรแล้วทุกข้อ

ผู้เขียน

คำถามหลักของบทนี้

บทที่ 1 สัญญาไว้ว่าเล่มนี้จะสอนว่าดวง — แต่การอ่านทุกครั้งเริ่มจากของชั้นเดียวกันเสมอ คือผังดวงหนึ่งในที่คำนวณเสร็จแล้ว คำถามของบทนี้จึงมาก่อนคำอ่านทั้งหมด

ผังที่อยู่ตรงหน้าคุณ พร้อมให้อ่านหรือยัง?

ของครบไหม

ช่องที่บกข้างหน้าจะเรียกใช้
มีคำอยู่จริงหรือเปล่า

มาจากไหน

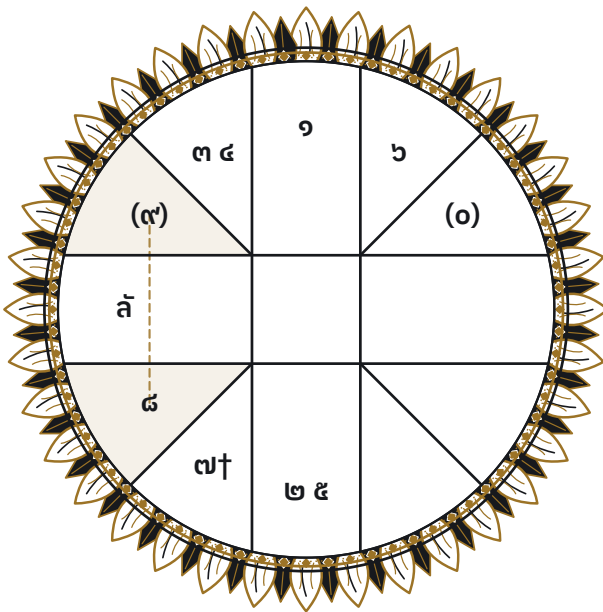
แต่ละคำซึ่กลับได้ไหมว่า
คำนวณด้วยบทใดของเล่ม ๑

เชื่อได้แค่ไหน

คำไหนตรวจแล้ว คำไหนติดธง
คำไหนยังว่าง

ตอบครบสามข้อ = รู้ว่าผังใบนี้ “พร้อมสำหรับบทไหน”

รูป 2.1 · คำถามเดียวที่แตกเป็นสาม. คำตอบที่ต้องการไม่ใช่ “พร้อม/ไม่พร้อม” ลอย ๆ แต่คือรู้ว่าช่องไหนครบ ช่องไหนว่าง ช่องไหนติดธง และช่องที่ว่างจะไปเติมได้ที่บทใด

ผัง น.๑๑๙ ของตำรา

วิธีอ่านผัง

เริ่มเมษด้านบน

แล้วเดินทวนเข็มนาฬิกาไปทางซ้ายจนครบสิบสอง
ช่อง

สองช่องที่ระบาย

สิงห์ = ๘ ราหู · เมถุน = ๙ เกตุ (ในวงเล็บเพราะอยู่
นอกกระบบ ๘ ดาว)

ช่องระบายทองกับเส้นประ

หมายถึง “ช่องที่คำลึงพูดถึง” เท่านั้น **ไม่ได้แปลว่า
ดีหรือร้าย**

รูป 2.2 · ราหูกับเกตุของผังนี้ไม่ได้เล็งกัน. กฎนอกระบบว่าเกตุต้องอยู่ตรงข้ามราหูพอดี ถ้าจริงเกตุต้องไปอยู่กุมภ์ · แต่ผังของตำราวางราหูที่สิงห์และเกตุที่เมถุน — **ห่างกันสองราศี ไม่ใช่หกราศี** · ระเบียบอธิบายด้วยกฎตรงข้ามไม่ได้เลย เพราะตำรานี้คำนวณเกตุแยกเป็นสายของตัวเองทั้งสาย (เล่ม ๑ บทที่ 8 · น.๑๐๕–๑๐๘) · นี่คือตัวอย่างว่าทำไมด้านตรวจต้องมาจากระบบเดียวกับที่ใช้คำนวณ

เหตุผลที่เล่มนี้ยอมเสียหนึ่งบทให้เรื่องนี้: กฎพยากรณ์ที่แม่นแค่ไหนก็แก้ผัง
ผิดไม่ได้ — อ่านเก่งบนผังผิด ไม่ได้คำอ่านผิดแบบสุ่ม แต่ได้คำอ่านผิดอย่าง
เป็นระบบ ซึ่งดูน่าเชื่อถือกว่าเดิมเสียอีก

ผังหนึ่งใบต้องมีอะไรบ้าง

รายการข้างล่างนี้ไม่ใช่ของครบชุดตามพิธี — คัดจากคำถามเดียวคือ **บทข้างหน้าของเล่มนี้จะเรียกใช้อะไรบ้าง** ของทุกชั้นจึงมีทั้ง “มาจากบทใดของเล่ม ๑” และ “ใครในเล่มนี้เป็นคนเรียกใช้” คำกับอยู่ เป็นแผนที่สองทิศทางในตารางเดียว

ของที่ต้องมี	ได้จากเล่ม ๑	ใครในเล่มนี้เรียกใช้
วัน เดือน ปีเกิด (พ.ศ. → จ.ศ.) และเวลาเกิด	บท 3 (ระวางปีตลาดหนึ่งปี)	ทุกบท — ตัวระบุดวง และฐานตรวจย้อนทั้งใบ
เลขวันกำเนิด 1–7	บท 4 (ผลคำนวณเป็นเลขเท่านั้น)	ภาคมหาทักษา บท 18–19 (ระบบหมุนตามวันเกิด)
สัมผุสดาวทั้ง 10 (ราศี/องศา/ลิบดา)	บท 5–8	บท 5–11 — วางดาวลงราศีคือขั้นแรกของทุกคำอ่าน
สัมผุสลัคน์	บท 9–11	บท 4 เป็นต้นไป — จุดตั้งภพของทั้งดวง
นวางศ์ · ตรียางศ์ ของลัคนา	บท 12 (ตำรา มีสองระบบ ต้องระบุระบบ)	บท 4 (หลักที่ ๑๙–๒๐ ของตำรา)
ฤกษ์ลัคน์ · ฤกษ์พระจันทร์	บท 14–15	บท 4 (ฤกษ์ของลัคนา) · บท 14–15 ของเล่มนี้
ตฤเศษ → ตฤเศษตร	บท 13 (เก็บเศษดิบ ๐ แยกจากป้ายวงรอบ)	บท 19 (มหาทักษาใช้ตฤเศษเดียวกับภาคคำนวณ)
ดิถี (ข้างขึ้น-แรม)	บท 14	ด้านตรวจความสมเหตุผลผลของจันทร์ · ระบบฤกษ์ บท 15

ตาราง 2.1 · เช็กลิสต์ผังหนึ่งใบ. ทุกคำมีที่มา (เล่ม ๑) และผู้เรียกใช้ (เล่มนี้) — อ่านจากซ้ายไปขวาคือ “ของนี้ได้มาอย่างไร” อ่านจากขวามาซ้ายคือ “ถ้าจะอ่านบทนี้ ต้องมีอะไรก่อน”

ข้อสังเกต · สิบดวงกับแปดดวง

เล่ม ๑ ผูกดวงได้ดาว 10 ดวง แต่ระบบภาคพยากรณ์นิยามธาตุ คำลึง และคู่ ไว้เฉพาะ **8 ดวง** — ตำราตัดเหตุผลเพราะไม่สะดวกอายุ ส่วนนฤตยูไม่ปรากฏในตารางภาคพยากรณ์เลย ตำแหน่งของฤกษ์กับนฤตยูจึงยังต้องบันทึกให้ครบในผัง แต่ต้องรู้ว่ากฎบางชุดจะไม่พูดถึงสองดวงนี้ — ไม่ใช่ผังขาด และไม่ใช้ตำราสืบ แค่คนละระบบนับ

ตัวเลขบางตัวพกป้ายมาด้วย

จุดที่ผังย่อทำข้อมูลหายบ่อยที่สุดคือ**ป้ายที่ติดมากับตัวเลข** — ค่าหลายตัวในระบบนี้มีเงื่อนไขหรือข้อสงสัยกำกับ ถ้าคัดลอกแต่ตัวเลขโดยทิ้งป้าย ผังใบใหม่จะถูกรับ แต่ตรวจย้อนไม่ได้อีกเลย

ค่า	ข้อควรระวัง	ใจความ
เลขวันกำเนิด	ผลเป็นเลข 1–7	ตารางจับคู่ชื่อวันยังไม่พบในตำรา ห้ามเติมชื่อวันแทนตำรา
ตรียางศ์	ระบุระบบที่ใช้	ตำราทั้งสองระบบ — ค่าตรียางศ์ที่ไม่บอกระบบถือว่าข้อมูลขาดครึ่ง
ตบเลขที่เศษเป็น 0	เก็บเศษสิบ	เก็บเศษสิบ 0 ตามตำรา · ป้ายวงรอบ 7/เสาร์เป็นธรรมเนียมภายนอกและต้องระบุว่าอยู่นอกตำรา
สัมผุสอังการของดวงตัวอย่างหลัก	เลขไทย ๑↔๗	รับราศี 1 (พฤษภ) จากผังและคงข้อสงสัยการอ่านเลขไว้
สัมผุสราหูของดวงตัวอย่างหลัก	เลขไทย ๔↔๕	ยึด 4/24/45 ตามบทราหูของตำราและคงข้อสงสัยการอ่านเลขไว้
ช่องที่คัดลอก/อ่านกำกับทุกช่อง	เก็บสองค่า	เก็บทั้งค่าที่เห็นและค่าที่คำนวณคู่กัน — ไม่แก้กับต้นฉบับ

ตาราง 2.2 · ข้อควรระวังที่เดินทางมากับตัวเลข. คัดลอกผังโดยทิ้งบริบทเหล่านี้เท่ากับข้อมูลหาย — บริบทในตารางนี้มองไม่เห็นจากตัวเลขเปล่า ๆ

หลักทั่วไปที่ฉบับนี้ใช้ทั้งเล่มก็โพล่มาตั้งแต่ตรงนี้: **ผังที่สมบูรณ์ไม่ใช่ผังที่ทุกช่องมีเลข แต่คือผังที่ทุกช่องบอกที่มาของตัวเองได้** — ช่องว่างที่จัดไว้ว่าว่างเพราะอะไร ดีกว่าช่องเต็มที่ไม่รู้ที่มา

ด้านตรวจความสมเหตุสมผล

การตรวจจริงจังที่สุดคือเดินลำดับการคำนวณซ้ำแล้วเทียบกับเครื่องอย่างเล่ม ๑ บทที่ 15 ทำ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่ใครทำได้ทุกครั้งที่ยิบผิงขึ้นมา ด้านข้างล่างนี้คือชุดตรวจเร็ว — ใช้เวลาไม่ถึงนาที และจับความผิดพลาดที่พบบ่อยได้เกือบหมด

ด้าน	วิธีดู	หลักจากเล่ม ๑
1 ฐานเลขไม่ทะลุ	ราศี 0–11 · องศา 0–29 · ลิบดา 0–59 — เลขใดทะลุฐาน ผังผัดแก้ก่อนตีความใด ๆ	บท 2 (น.๒๘–๒๙)
2 แบบแผนเลขราศีตรงระบบ	เลขแทนราศีของระบบนี้คือ 0=เมษ ... 11=มีน — ผังที่นับ 1=เมษ จะเลื่อนทั้งดวงโดยเลขทุกตัว “ดูปกติ”	บท 13 (น.๑๐๙–๑๑๐)
3 อาทิตย์ตรงฤดูปฏิทิน	มหาสงกรานต์กลางเมษายนคืออาทิตย์ยกเข้าเมษ — เดือนเกิดกับราศีอาทิตย์ต้องไล่กันไปทั้งปี คลาดหนึ่งราศีมีกโยงกับปี จ.ศ. คลาดหนึ่งปี	บท 3 (น.๑๔๒–๑๔๓) · บท 5–6
4 จุดบรรจบที่ตำราวางไว้	ถ้ามีข้อมูลกลางทาง: ลัคนาสองวิธีต้องได้เลขเดียวกัน · มหานาทีเดินครบวงต้องกลับค่าเดิม	บท 10 (น.๑๓๑) · บท 11 (น.๑๓๙)
5 คู่เลขไทยสับสน	ผังที่คัดจากเอกสารพิมพ์เก่า: ๑↔๙ · ๔↔๕ · ๕↔๘ · ๕↔๙ อ่านคลาดได้ทีละหลัก — ช่องสำคัญควรเทียบกับค่าคำนวณหรือแหล่งที่สอง	บท 15 (ผัง น.๑๑๙ พ.ว.จริง 4 ช่อง)

ตาราง 2.3 · ด้านตรวจเร็วห้าด้าน. ด้าน 1–2 จับความผิดตอนจุดและคัดลอก · ด้าน 3 จับความผิดตอนคำนวณ โดยเฉพาะกับดักปี จ.ศ. คลาดหนึ่งปี · ด้าน 4 คือจุดบรรจบที่ตำราออกแบบไว้ให้ตรวจตัวเองได้ · ด้าน 5 ป้องกันการอ่านเลขไทยคลาดทีละหลัก

ด้านที่ห้ามใช้

“เกตุต้องอยู่ตรงข้ามราหู” — ใช้กับผังของตำราไม่ได้

ความรู้ทั่วไปสายอื่นถือว่าราหูกับเกตุเป็นจุดตัดคู่ที่เล็งกันพอดี แต่ตำรานี้คำนวณเกตุแยกเป็นสายของตัวเองทั้งสาย และบอกเองว่าเกตุของระบบนี้ไม่ใช่จุดตรงข้ามราหู ดังอธิบายในเล่ม ๑ บทที่ 8 (น.๑๐๕–๑๐๘)

ดวงตัวอย่างหลักของตัวเอง

**ราหูอยู่สิงห์ · เกตุอยู่
เมถุน**

— ห่างกันแบบที่กฎตรงข้ามอธิบายไม่ได้

ใครเอากฎนอกระบบมาตรวจ จะ “จับผิด” ผังที่ถูก แล้วไปแก้ไขผิดจริง ๆ แทน บทเรียนของด้านนี้ใหญ่กว่าเรื่องราหูเกตุ: **ด้านตรวจต้องมาจากระบบเดียวกับที่ใช้คำนวณ** ระบบอื่นตรวจผังของระบบนี้ไม่ได้ ต่อให้ระบบนั้นจะถูกต้องแค่ไหนในบ้านของตัวเอง

และคำเตือนสุดท้ายก่อนใช้ด้านทั้งชุด: **ผ่านทุกด้านไม่ได้แปลว่าผังถูก** ด้านพวกนี้จับได้เฉพาะความผิดที่โผล่หน้าผัง ความผิดที่เนียน — เช่น ลิบดาตลาดไม้ที่ตัวจากการทดผิดครั้งเดียว — ต้องเดินลำดับการคำนวณซ้ำเท่านั้นถึงเจอ ด้านตรวจเร็วมีไว้คัดผังพังออกก่อน ไม่ได้มีไว้รับรองผังที่เหลือ

ตัวอย่างของฉบับนี้ · ดวงตัวอย่างหลัก

เดินเช็กลิสต์กับผังจริง

ผังที่เราจะใช้ซ่อมอ่านกันทั้งเล่มคือผังตัวอย่างใบแรกของฉบับนี้ ซึ่งผู้แต่งกำกับไว้เองว่าเป็นดวงชะตาที่ท่าน “ตั้งขึ้น” เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๐.๕๙ นาฬิกา — **วันเวลาที่ท่านเริ่มเรียบเรียงตำราเล่มนี้** ไม่ใช่ดวงกำเนิดของบุคคลใด ต่อจากนี้จะเรียกว่า “ดวงตัวอย่างหลัก”

รายการ	ผล	รายละเอียด
ตัวระบุดวง	✓	๓๐ เม.ย. ๒๔๖๖ เวลา ๑๐.๕๙ น. · จ.ศ. 1285 — น.๑๑๙ กำกับเองว่า “ตั้งขึ้น...เมื่อข้าพเจ้าเริ่มเรียบเรียงตำราเล่มนี้” ⇒ ดวงฤกษ์ ไม่ใช่ดวงกำเนิดบุคคล
หรรษ · สุทิน	✓	ตาใหญ่ซ้าย 469358 (เกลิงศก) · ขวา 469373 (กำเนิด) — ต่างกัน 15 ตรงสุทินพอดี เลขสามตัวสอบกันเอง
สัมผุดดาว 10 ดวง	✓ ⚠2	ผลคำนวณตรงเกือบทุกช่อง · อังคารอ่านเป็นราศี ๑ และราหูเป็น 4/24/45 ตามบกรายดวง · เสาร์ (ราศี ๕↔๘) และเมฤตยู (องศา ๕↔๙) ยังบันทึกสองค่า
สัมผุสลัคน์	✓	3/19/45 = ลัคนาราศีกรกฎ · สองวิธีของตำราบรรจบเลขเดียวกัน (น.๑๓๑ เล่ม ๑)
ฤกษ์ลัคน์	⚠	ค่าที่อ่านจากผังได้บางส่วนคือ 9 / 19 ส่วนผลคำนวณคือ 8 / 14 จึงบันทึกทั้งคู่และยังไม่ใช้ตัดสินในบทที่ 4
นวางศ์ · ตรียางศ์	■	ผังไม่พิมพ์และยังไม่ได้คำนวณ — วิธีอยู่เล่ม ๑ บท 12 ต้องคำนวณ พร้อมระบบก่อนบทที่ 4 หยิบใช้
ตบุเศษ	■	ผังไม่พิมพ์ — สูตรหกชั้นอยู่เล่ม ๑ บท 13 (น.๑๑๔) · ผู้เรียกใช้จริงคือ บท 19
เลขวันกำเนิด	■	ยังไม่ได้คำนวณ — ทำได้จากหรรษตามเล่ม ๑ บท 4 · ภาคมหาทักษา (บท 18–19) จะเรียกใช้
ดิถี	✓	ผังพิมพ์สายฤกษ์-ดิถีครบ (ช่องตาเล็กและใต้ดาว) — เล่ม ๑ บท 14–15 ตรวจตรงตัวอย่างตำราแล้ว

ตาราง 2.4 · เดินเช็กลิสต์กับผังดวงตัวอย่างหลัก. ✓ ตรวจแล้ว · ⚠ ติดธง เก็บสองค่า · ■ ว่าง รู้ว่าเติมจากไหน — ที่มาค่าทั้งหมด: เล่ม ๑ บท 15 (ตาราง ตารางค่าผังของเล่ม ๑ เทียบผังกับเครื่องช่องต่อช่อง)

อ่านผลกันตรง ๆ ผังตัวอย่างที่ผ่านการตรวจหลายวิธียังออกมาเป็นแบบนี้ — เครื่องหมายถูกส่วนใหญ่ ingsongสามจุด และช่องว่างอีกหยิบมือ **นี่ไม่ใช่ข้อบกพร่องของผัง นี่คือนักดาริณของผังที่ตรวจแล้ว** ผังที่ทุกช่องเขียวหมดโดยไม่มีธงเลยต่างหาก ที่ควรทำให้สงสัยว่าใครเป็นคนตรวจ และตรวจกับอะไร

ยังไม่ยุติ · รงเสาร

รงเสารคือธงที่สำคัญที่สุด เพราะ ๕ กับ ๘ ต่างกันที่ราศี — เสารอยู่กันยหรือรนูไม่ใช่เรื่องปลายเข็ม เรื่องที่เสารจะถือในดวงนี้เปลี่ยนทั้งแถบตั้งแต่บทที่ 5 เป็นต้นไป ฉบับนี้เดินด้วยกัน เพราะลำดับการคำนวณให้ผลอย่างนั้นและตรงกับคำตอบที่บทเสารของตำราเองพิมพ์ไว้ แต่ข้อขัดกันยังไม่ยุติ จึงต้องเก็บคำที่พิมพ์ไว้เทียบกัน ส่วนมฤตยูต่างกันเพียงองศาในราศีเดิม จึงกระทบการอ่านระดับบทนี้น้อยกว่า

ช่องว่างสามช่องล่างสุดคือข้อมูลที่ฝังไม่ได้พิมพ์ไว้ เมื่อเล่มนี้เดินไปถึงบทที่เรียกใช้ เราจะกลับไปคำนวณและตรวจซ้ำ ณ จุดที่ต้องใช้ — สิ่ง que checklist เรียก ร้องไม่ใช่ให้ทุกช่องเต็มวันนี้ แต่ให้รู้ว่ช่องไหนว่าง และจะเติมจากไหน

จุดที่มักพลาด

1 ตรวจครั้งเดียวแล้วถือว่าจบ

ผลการตรวจทำหน้าที่เป็นเอกสารแบบของดวง ธงและช่องว่างต้องเดินทางไปกับผังทุกครั้ง — ใครหยิบดวงตัวอย่างหลักไปอ่านโดยไม่พกธงเสารตามไปด้วย จะอ่านบทที่ 5 ได้อย่างมั่นใจเกินหลักฐาน

2 เจอช่องว่างแล้วรีบเติมโดยไม่จดที่มา

ช่องว่างชวนให้เอาค่าจากแอปหรือโปรแกรมอื่นมาอุด ซึ่งทำได้ — แต่ต้องจดว่าค่านั้นมาจากระบบไหน เพราะเครื่องคำนวณต่างระบบให้ค่าต่างกันได้โดยไม่มีใครผิด

3 ใช้ด้านตรวจของระบบอื่น

เรื่องราวเหตุคือตัวอย่างเดียวที่เรามีหลักฐานตรง แต่หลักมันกว้างกว่านั้น — ทุกครั้งที่อยากตรวจ ผังด้วยกฎที่ไม่ได้มาจากเล่ม ๑ ให้ถามก่อนว่ากฎนั้นเป็นของระบบนี้หรือเปล่า

4 แก่ตัวเลขต้นทางให้ “สวย”

เจอค่าที่คิดว่าผิด ห้ามแก้กับของเดิม — บันทึกค่าที่คิดว่าถูกคู่กันไว้พร้อมเหตุผล เพราะวันที่ค้นพบว่าตัวเองแก้ผิด จะไม่มีของเดิมเหลือให้ย้อนกลับ

เช็กลิสต์ก่อนอ่านทุกครั้ง

- ☐ รู้ว่าดวงนี้เป็นดวงของอะไร (คน / ฤกษ์ / เหตุการณ์) และวันเวลาที่ใช้ผูกคืออะไร
- ☐ ดาวครบ 10 ลัคนามี — หรือถ้าไม่ครบ รู้ว่าขาดอะไรและบทไหนของเล่ม ๑ เติมได้
- ☐ ทุกคำที่มีติกำกับ พกป้ายมาครบ (ตรียางศ์บอกระบบ · เศษ ๐ บอกระบบนิยมที่ใช้ · ช่องที่เคยอ่านทำความเข้าใจทั้งสองคำ)
- ☐ ผ่านด่านตรวจเร็วทั้งห้า — และไม่ได้ใช้ด่านนอกระบบสักข้อ
- ☐ ธงและช่องว่างจดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมเดินทางไปกับดวง
- ☐ ตอบตัวเองได้ว่าผังใบนี้ “พร้อมสำหรับบทไหน” — ไม่ใช่ “พร้อมหรือไม่พร้อม” ลอย ๆ

ผ่านครบหกข้อแล้วค่อยเปิดบทที่ 3**แบบฝึกหัด · 6 ข้อ**

หกข้อนี้ไม่มีข้อไหนให้คำนวณเลขใหม่เลย — ทุกข้อให้ *ตัดสินใจอย่างมีหลักฐาน* กับผังที่มีปัญหาแบบต่าง ๆ ซึ่งคือทักษะจริงของบทนี้ คำตอบท้ายเล่มเป็น **“แนวคำตอบตัวอย่าง”** เขียนเป็นห่วงโซ่เหตุผลเติมทุกข้อ สิ่งที่ใช้ตรวจคือคุณอ้างหลักครบและชี้กลับแหล่งถูกหรือไม่ ไม่ใช่คำสรุปตรงกันทุกคำ

1

อู่เครื่อง

เพื่อนส่งผังมาให้ จดสัมผัสจันทร์ไว้ว่า 6/32/10 — โดยไม่ต้องคำนวณอะไรเลย คุณบอกอะไรเกี่ยวกับผังใบนี้ได้ และจะแนะนำให้กลับไปตรวจที่ไหน

2

อู่เครื่อง

ผังใบหนึ่งเขียนว่า “ลัคนา ราศี 3” เฉย ๆ — ลัคนาดวงนี้อยู่ราศีอะไร และก่อนตอบ คุณต้องรู้อะไรเกี่ยวกับผังใบนี้ก่อน

3

แกนหลัก

เพื่อนตรวจผังดวงตัวอย่างหลักแล้วประกาศว่า “ผังนี้ผิด — ราหูอยู่สิงห์แต่เกตุอยู่เมถุน ทั้งที่เกตุต้องอยู่ตรงข้ามราหูเสมอ” จงประเมินการตรวจนี้

4

แกนหลัก

ดวงหนึ่งระบุนวันเกิดปลายเดือนเมษายน แต่ผังพิมพ์อาทิตย์อยู่ราศีมีน — เดินเหตุผลว่าทำไมจึงน่าสงสัย สาเหตุที่เป็นไปได้มีอะไรบ้าง และจะไปตรวจที่บทใดของเล่ม ๑

5

แกนหลัก

ช่องเสาร์ของผังดวงตัวอย่างหลัก: ผังพิมพ์ 8/20/9 แต่ลำดับการคำนวณ (ซึ่งตรงกับคำตอบที่บทเสาร์ของตำราพิมพ์ และผ่านตัวอย่างตรวจของฉบับนี้) ให้ 5/20/9 — ควรทำอย่างไรกับสองค่านี้ และค่าที่ต่างกันแบบนี้กระทบการอ่านเล่มนี้แค่ไหน

6

ยึดเส้น

ผังใบหนึ่งครบทุกช่องยกเว้นพิเศษ — บทไหนของเล่มนี้อ่านได้เลย บทไหนต้องรอ ถ้าจะเติมต้องทำอะไร และทำไม “ตฤลคน” ที่จะเจอในบทที่ 5 จึงเอามาแทนกันไม่ได้
